

forøge taksterne (skibs- og vareafgifterne). Skibsfarten vil derigennem blive belastet med afgift, som den ikke har mulighed for at få fradrag for.

Dersom en sådan indirekte afgiftsbelastning ønskes undgået, er der efter forslaget § 6 mulighed for gennem frivillig registrering at udvide havnenes registrering til at omfatte hele havnenes „omsætning“ med deraf følgende adgang til fradrag for alle indgående afgifter vedrørende havnen og pligt til at opkræve omsætningsafgift af indtægterne (skibs- og vareafgifterne). En sådan ordning vil imidlertid stille den udenlandske skibsfart ringere end den danske, idet udenlandske skibe ikke har mulighed for gennem fradrag i indgående afgift at frigøre sig for afgiften.

Man kunne undgå denne ulighed, dersom man gennemførte en ordning, der gav havnene fradrag fuldt ud for indgående afgift, selv om ikke hele havnenes virksomhed omfattes af afgiftspligten. Dette vil kræve en særlig lovbestemmelse.

Spørgsmål 41:

Hvorfor er ikke havnenes fulde virksomhed gjort afgiftspligtig?

Svar:

Afgiftspligten for tjenesteydelser er i lovforslaget defineret ved at opregne en række forskellige arter af ydelser. Denne fremgangsmåde indebærer på den ene side, at de pågældende tjenesteydelser i alle tilfælde vil være afgiftspligtige, uanset hvilken virksomhed der præsterer dem, og på den anden side, at kun de udtrykkeligt opregnede tjenesteydelser bliver afgiftspligtige.

De enkelte virksomheder bliver med anvendelsen af denne lovteknik kun omfattet af afgiftspligten i det omfang, de ydelser, der præsteres, falder ind under de i lovteksten opregnede afgiftspligtige ydelser. Dette gælder for havne såvel som for al anden virksomhed.

Havde man fulgt en anden fremgangsmåde og defineret afgiftspligten ved ydelser, der præsteres af bestemte virksomheder, f. eks. havne, kunne man risikere, at den samme ydelse snart var afgiftspligtig, snart afgiftsfri, afhængig af, hvilken virksomhed der præsterede ydelsen.

Ifølge lovforslaget er udlejning af fast ejendom ikke omfattet af afgiftspligten. Havnenes virksomhed ved udlejning af kajplads, bygninger og arealer er derfor ikke afgiftspligtig.

Spørgsmål 42:

Hvorledes vil offentlige biblioteker være stillet under et merværdiafgiftssystem i forhold til rent erhvervsmæssige bogkredse?

Svar:

Ifølge lovforslagets § 2, stk. 2 b, er udlejning omfattet af afgiftspligten. Derimod er vederlagsfri overdragelse af ting til brug (udlån) afgiftsfri. Heraf følger, at boghandleres udlejning af bøger ved etablering af læsekredse er afgiftspligtig, medens de offentlige bibliotekers udlån af bøger er afgiftsfri. Boghandlerne, der skal opkræve afgift af lejeindtægten, vil ved afgiftsafregningen med myndighederne få fradrag for den ved indkøb af bøger m. v. betalte afgift. Derimod får de offentlige biblioteker ikke efter lovforslaget nogen godtgørelse for afgift af indkøb.

Spørgsmål 43:

Der udbedes en redegørelse for et merværdiafgiftsystems forhold til udlån og udlejning specielt med henblik på flergangsemballage.

Svar:

Ved *udlån* forstås en aftale om *vederlagsfri* brug af en ting, således at selve tingen skal leveres tilbage, når forholdet ophører.

Ved *udlejning* forstås en aftale om overladelse af en ting til brug mod *vederlag*.

Ifølge lovforslagets § 2, stk. 2 b, er udlejning af varer omfattet af afgiftspligten. Derimod er udlån ikke omfattet af afgiftspligten efter lovforslagets bestemmelser — der er intet vederlag at kræve afgift af.

Normalt vil ejendomsretten til den emballage, hvori en vare er pakket, blive overdraget til køberen sammen med selve varen, således at udgiften til emballagen er indkalkuleret i varens pris. Der foreligger da intet problem med hensyn til afgiftsberegningen, idet der ikke ved afgiftens beregning kan foretages noget fradrag for emballage.